

ганка, човѣкъ не гледа вѣрата и произхода, а устнитѣ, очитѣ, коситѣ.

— Карай, Фанке, ашколсунъ!

Билетчето отъ ноктитѣ на бѣлитѣ мишки гласи: „Щастлива си, ще преживѣешъ една буря, но следъ нея ще почнешъ новъ животъ“. Богданъ ѝ го прочита, а Жоржета се оглежда и погледътъ ѝ се спира на сивата маса отъ низки облаци.

По шосето къмъ града вече се блѣска въ хора, надаватъ се тревожни викове, момичетата бѣгатъ съ повдигнати фусты.

Дъждътъ никога не идва по-ненадѣйно, отколкото сега, когато никому не е нуженъ. Плисва изведнажъ отъ всички страни като изъ ржавъ, шиба отлѣво, отдѣсно, и никой не може да се укрие. Колко жестока е природата! И въ бирарията тече, и покривътъ на цирка не спира водата, навесътъ на стрелбището се вѣе въ бурята, и въ нито една отъ покрититѣ европейски бараки и международни институти не можешъ намѣри подслонъ. Вълшебникътъ отъ Монте Карло се е заврѣлъ подъ черната маса съ червения кржгъ и псува безъ чуждъ акцентъ. Шурупчията подскача като козелъ подъ музиката на своитѣ висулкы. Следъ него тичатъ презглава бозаджиитѣ. Семкаджиитѣ и шекерджиитѣ, сутиенджиитѣ и фастѣкчиитѣ сж насѣблѣкли палтата си, за да си запазятъ стоката, но напраздно. Циганитѣ сж по-конкретни, тѣ просто започватъ да ринатъ мократа каша отъ пуканкы въ мръсни чували. Фотографътъ нѣма какво да крие, сатенътъ е достатъченъ, само таблото съ рекламитѣ не става вече за работа. Човѣкътъ съ късмета прибира бѣлитѣ мишки при билетчетата, затваря сандѣка и сѣда отгоре.